

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Русе, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Силвия Павлова

при участието на секретаря Недялка Неделчева
като разгледа докладваното от Силвия Павлова Търговско дело №
20214500900077 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Исковете са по реда на чл. 422 ГПК, вр. чл. 79 ЗЗД, вр. чл. 430 - чл. 432 ТЗ.

Делото е образувано по искова молба от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, представлявано от Д. Ш. и П. Д. - изпълнителни директори, чрез пълномощник адвокат Д.М., САК, срещу Н. ИВ. ЕР. от гр. Русе. Ищецът твърди, че на 20.10.2016 г., банката - кредитодател, ответникът Н. ИВ. ЕР. и П. Н. П. - кредитополучатели, сключили договор за банков кредит № HL78561/20.10.2016 г., съгласно който банката им предоставила кредит за недвижим имот /обезпечен с ипотека/, в общ размер 131000лв., от които: 1./ 121528 лв. - за целите на пълно предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит № HL41719 и 2./ 9472 лв. - за погасяване задължения на ипотекарния съдлъжник. За връщане на кредита и задълженията по договора, подписалите го лица - кредитополучатели отговарят солидарно. Срокът за усвояване на кредита е до 01.12.2016 г. Съгласно чл. 3, ал. 1 от договора, кредитополучателите за първите 60 месеца от срока на издължаване на кредита не дължат лихви, а от 61-я месец до крайния срок на издължаване дължат променлива годишна лихва, сбор от референтен лихвен % плюс фиксирана договорна надбавка в размер на 3.666

процентни пункта, като за РЛП се ползва 6-месечен СОФИБОР, приложим за съответния период на начисляване на лихвата. В случай, че през срока на договора сборът от РЛП и договорната надбавка придобие отрицателна стойност, банката не начислява лихва за съответния период и се дължи плащане само на главница. В останалите алинеи на чл. 3 страните уговорили използваните понятия и термини, както и че приложимата лихва по кредита се определя първоначално и впоследствие се актуализира два пъти годишно. Уговорено е, че при първоначалното \square определяне се ползва стойността на 6-месечен СОФИБОР-0.334%, а при публикуване на нова стойност на сайта на БНБ, банката актуализира приложимата лихва по кредита. При просрочие на дължими плащания, вкл. при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, кредитополучателят дължи обезщетение за забавата в размер на законната лихва за забава, определена от МС. ГПР е 1.82%, а общата сума, дължима по кредита е 150471.57 лв. Кредитополучателите заплащат на банката всички такси, комисионни и разноски, подробно посочени. Крайният срок на погасяване на кредита, вкл. лихвите е 180 месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка. Кредитът се погасява на месечни погасителни вноски, съгласно договора - чл. 9, ал. 1, т. 1-3. Кредитополучателите се задължават да погасяват кредита при условията на договора, да заплащат такси, комисионни и други разноски, свързани с него, както и да направят застраховка на предоставения като обезпечение недвижим имот. По силата на чл. 21, ал. 1 от договора, при непогасяване в срок на една или повече вноски, банката има право да обяви кредита за изцяло или частично предсрочно изискуем. Страните удостоверили, че заемната сметка е открита на 27.10.2016г., а с Приложение №1 от 9.11.2016 г. изрично договорили, че на същата дата се извършва превалутиране на средствата по усвоения кредит, съгласно чл. 2, ал. 3 от договора. Към 27.10.2016 г. задълженията по договор за кредит HL41719 в швейцарски франкове били 64078.60 швейцарски франка. Размерът на предоставения и усвоен кредит, за целите на пълно предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредит HL41719, определен съгласно обменния курс бил 116623.05 лв., а общо усвоения размер - 126095.05 лв. Банката опростила сума в размер на 31222.44 лв. според чл. 9а от договора, както и 11662.31 лв., съгласно чл. 9б. С покана, връчена на ответника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК от ЧСИ на 02.07.2020 г., банката уведомила ответника, че поради неплащане на дължите вноски по

кредита, обявява същия за изцяло предсрочно изискуем и го поканила да изпълни задълженията си. Аналогична покана била изпратена и до П. П., връчена по реда на чл. 45 ГПК чрез ЧСИ на 22.06.2020 г. На 18.06.2020 г. ответникът подал молба до банката, като я уведомил, че не може да плаща, поради смяна на работни места. След датата на предсрочната изискуемост ответникът възстановил плащанията и заплатил общо 5658.36 лв., като подал и нова молба до банката, с искане за споразумение. Банката подала заявление по чл. 417 ГПК на 20.07.2020г., по което било образувано ч.гр.д. № 3022/2020 г. по описа на РРС и била издадена заповед за изпълнение за сумите: 60000 лв.-главница за периода 01.10.2019 г.-19.07.2020 г., 197.50 лв. - такси за периода 02.10.2019г.-19.07.2020г., със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането, както и за държавна такса и разноски. Били уведомени от съда, че срещу заповедта е подадено възражение от ответника, което обосновава правния интерес от предявяване на иска.

Претендира съдът да признае за установено, че ответникът Н.Е. дължи на банката сумата 60000 лв.-главница за периода 01.10.2019 г.-19.07.2020 г., частично от общо дължимата 91541.57 лв., както и 197.50 лв. - такси за периода 02.10.2019г.-19.07.2020 г., /уточнени с молба вх. №2241/22.04.2021г./, ведно със законна лихва върху главницата от 22.07.2020г. до окончателното изплащане, по договор за банков кредит № HL78561/20.10.2016г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 3022/2020 г. по описа на РРС. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът Н. ИВ. ЕР. е подал отговор на исковата молба чрез пълномощник адвокат И.И., РАК. Сочи, че искът е допустим, оспорва го по основание и размер. Твърди, че банката не е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, тъй като не е спазена процедурата по чл. 47 ГПК. Оспорва, че връчителят на ЧСИ е посетил адреса му на 15.06.2020 г., удостоверителното изявление, че живее и работи във Франция, както и удостоверителното изявление относно обстоятелствата, при които е залепено уведомлението по чл. от 47 от ГПК, отразено в разписката към него от 17.06.2020 г. Твърди, че записаното в двете разписки се опровергава от внесеното лично от него искане до банката за отсрочване на задълженията по договора с вх. № 208/18.06.2020 г. Счита, че не е спазена процедурата по чл. 47 ГПК, поради което уведомлението за предсрочна изискуемост не му е

върчено и тя не му е обявена. Оспорва твърденията в исковата молба по отношение размера на погасителните вноски. Твърди, че с банката било постигнато допълнително споразумение и приет нов погасителен план от 29.11.2017г., според което последната 60-та вноска, представляваща само главница е с падеж 01.10.2021 г. и тя възлиза на 634.61 лв. + 3.50 лв. месечна такса обслужване. С този размер са всички вноски от 14-та до 60-та по ред, а след изтичането им, вноската става 768.44лв. и включва лихва и главница. Оспорва твърдението, че след твърдяната датата на предсрочна изискуемост-02.07.2020г. започнал да плаща и заплатил 5658 лв., като твърди, че е извършил плащания в по-голям размер. Претендира отхвърляне на иска.

С допълнителна искова молба ищецът е пояснил исковата молба и е взел становище по оспорванията на ответника. Поддържа твърдението, че ответникът е уведомен от банката надлежно за предсрочната изискуемост. По отношение размера на плащанията от ответника след обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, твърди, че те не са покрили просрочията, дори и към датата на предявяване на иска.

С отговора на допълнителната искова молба ответникът поддържа възраженията, направени в ОИМ, счита, че правото на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем не е надлежно упражнено, заявява и че продължава добросъвестно да изпълнява задълженията си по договора, като заплаща многократно по-високи месечни вноски, за което представя писмени доказателства.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Няма спор по делото, че ищецът „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД София и Н. ИВ. ЕР. и П. Н. П. – кредитополучатели - солидарни длъжници, са сключили процесния договор за банков кредит № HL78561/20.10.2016 г. за сума в общ размер 131000 лв. и срок за усвояване до 01.12.2016 г., с цел рефинансиране и превалутиране на жилищен кредит № HL41719, отпуснат от същата банка в швейцарски франкове, в размер на 121528 лв. и погасяване на задължения на ипотекарния съдлъжник в размер на 9472 лв., във връзка с които има наложена възбрана от ЧСИ върху имота, предмет на обезпечение. Съгласно чл. 2а конкретният размер на задълженията по договор № HL41719 се посочват в Приложение № 1, което страните подписват при откриване на

заемната сметка, като в случай, че левовата равностойност за задълженията е по-малка от сумата на кредита, банката отпуска само сумата в размер на левовата равностойност, а в случай че левовата равностойност е по-голяма, кредитополучателят се задължава да осигури разликата. Според чл. 3 за усвоения кредит за първите 60 месеца кредитополучателят не дължи лихва на банката, а от 61-я месец до крайния срок на издължаване на кредита, дължи променлива годишна лихва, която се определя като сбор от референтен лихвен процент плюс фиксирана договорна надбавка в размер на 3.666 процентни пункта, като за референтен лихвен процент се ползва лихвеният индекс 6-месецен СОФИБОР, приложим за съответния период на начисляване на лихвата по методика, определена съгласно ал. 2 и следващите на чл. 3. В чл. 4 е посочено, че при просрочие на дължимите плащания, вкл. при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, се дължи обезщетение за времето на забавата върху просрочените суми, в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерския съвет. В чл. 5 е определен ГПР на кредита - 1.82 % и общата дължима сума, изчислена към момента на сключване на договора – 150471.57 лв. В чл. 6 са посочени таксите, комисионните и разноските, свързани с кредита. Съгласно чл. 7 крайният срок на погасяване на кредита, включително на лихвите е 180 месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка, която се открива след изпълнение на всички условия за усвояване на кредита. В чл. 8 и чл. 9 е уговорен погасителен план, съгласно който за първите 60 месеца се дължат месечни погасителни вноски състоящи се само от главница в размер на 727.78 лв., като този размер зависи от усвоената и непогасена част от главницата при подробно посочени параметри, а след изтичане на 60 месеца до пълното погасяване на главницата, се дължат месечни вноски, включващи лихва и главница в размер на 884,21 лв., плюс една последна изравнителна вноска с падеж датата, на която изтича срокът на кредита. В чл. 15, ал. 1 е уговорено, че за обезпечаване на отпуснатия кредит, ведно с дължимите лихви, такси, комисионни и разноски, кредитополучателят се задължава да учреди в полза на банката договорна ипотека върху недвижим имот – апартамент, подробно описан в нотариален акт № 107, т. IV, рег. № 7501, н.д. № 652/2008 г., а според чл. 17 кредитополучателят се задължава да направи застраховка на този имот в полза на банката. Според чл. 21, ал. 1, при непогасяване в уговорения срок на една или повече вноски по кредита, банката има право да

обяви кредита за изцяло или частично предсрочно изискуем, а съгласно чл. 22 в случай на обявяване на предсрочна изискуемост, банката има право да се снабди с изпълнителен лист по извлечение от счетоводните книги и да пристъпи към принудително събиране на вземанията си. Договорът е подписан от страните и не е оспорен. Представени са Приложение от 27.10.2016 г. и Приложение №1 към договор за банков кредит HL78561/2016 г., с които се удостоверява, че заемната сметка по договора е открита на 27.10.2016 г., размерът на предоставения и усвоен кредит за целите на пълно предсрочно погасяване на задълженията по договор № HL 41719 е 116623.05 лв., а общият му размер е 126095.05 лв.

Представена е покана от ищеца „Юробанк България“ АД до ответника Е., с която той е уведомен, че процесният договор № HL78561/20.10.2016 г., ведно с прилежащите му анекси/приложения е в просрочие, като към 01.06.2020 г., то е в размер на 5749.42 лв., поради което обявява кредита за изцяло предсрочно изискуем. Посочено е, че задължението към 01.06.2020 г. е в общ размер 92715.09 лв. - главница, лихви, такси и застраховки, подробно описани. Поканен е в седемдневен срок от получаване на поканата да погаси изцяло задълженията към банката. Поканата е връчена чрез ЧСИ при условията на чл. 47 ГПК. В приложената разписка от 15.06.2020 г. и уведомление с разписка от 17.06.2020 г. е посочено, че по данни на И.М. – домоуправител на входа, ответникът Е. живее и работи във Франция от повече от два месеца, като шофьор на тежкотоварен автомобил. В уведомлението е посочено, че в двуседмичен срок, считано от 17.06.2020 г., ответникът следва да се яви в канцеларията на ЧСИ за получаване на съобщение, както и че същото е залепено на входната врата.

По повод оспорената от ответника надлежност на връчване на поканата за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, по делото е разпитана свидетелката Ир. Щ. М. – домоуправител на входа, в който живее ответникът, която изнася данни, че човек с черна папка с документи търсел Н.Е. пред входа. Информирала го, че ответникът е на работа и не знае кога ще се върне, тъй като работи в частна фирма и пътува с товарен камион в чужбина. Твърди, че не се е представяла с имената си, не е уведомявала, че е домоуправител и не е имала информация колко дни ще отсъства Е., както и в кои държави пътува. По нейни наблюдения той отсъствал за различни

периоди, но за не повече три седмици. Съдът не кредитира тези показания в частта относно изявленията □ посочени в разписката за връчване на поканата за предсрочна изискуемост, тъй като в тази си част са нелогични и противоречат на останалите доказателства по делото.

От приложеното по делото ч.гр.д. № 3022/2020 г. по описа на РРС, е видно, че по подадено заявление по чл. 417 ГПК, на ищеца „Юробанк България“ АД е издадена заповед № 1333 от 24.07.2020 г., с която ответникът и П. П. са осъдени солидарно да му заплатят вземанията, предмет на установяване по делото. Петракиева не е подала възражение срещу заповедта и по отношение на нея тя е влязла в сила. Ответникът Е. е подал възражение по чл. 414 ГПК, а установителния иск, предмет на делото е предявен в законния едномесечен срок от ищеца. Впоследствие с определение от 27.05.2021 г. по в.ч.гр.д. № 122/2021 г. на РОС е отменено разпореждането за незабавно изпълнение, инкорпорирано в заповед № 1333/24.07.2020 г. по чл. 417 ГПК, издадена от РРС, в частта в която е уважена молбата на заявителя „Юробанк България“ АД за допускане на незабавно изпълнение на заповедта по отношение на ответника Н.Е. и е обезсилен издадения по отношение на него изпълнителен лист на 27.07.2020 г.

Представени са погасителен план от 29.11.2017 г. по процесния договор, справки, извлечения, банкови извлечения, банкови бордера и други писмени доказателства.

Приети по делото са заключения на съдебно-икономическа експертиза и допълнителна съдебно-икономическа експертиза, по които страните не са имали възражения и които съдът възприема изцяло, като компетентни и обосновани.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е установителен, по реда на чл. 422 от ГПК, във вр. чл. 79 ЗЗД, вр. чл. 430 - чл. 432 от ТЗ. Предявен е от заявител, в законния едномесечен срок от уведомяването му от съда за оспорване на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение. Ответникът е оспорилия заповедта длъжник. При разглеждането на положителния установителен иск по реда на чл. 422 от ГПК, във вр. чл. 415 от ГПК, в тежест на ищеца е да докаже факта, от който произтича вземането и размера

му, а на ответника-длъжник - възраженията, които го погасяват, изключват или унищожават. В случая, ищецът твърди, че ответникът не е изпълнил задълженията си по договор за кредит, в резултат на което последният бил обявен за предсрочно изискуем. Спорът по делото се свежда до това дали настъпилата предсрочната изискуемост на вземането на банката към датата на издаване заповедта за изпълнение е обявена на длъжника Н.Е., както и какъв е размерът на вземането по договора, доколкото ответникът е извършил плащания след поканата за обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

Безспорно е установено по делото, че ответникът е усвоил предоставения му кредит в общ размер на 126095.05лв. Установено е по делото от приетата и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза, че към 19.07.2020 г. - датата на извлечението от счетоводните книги за подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК, периодите, в които процесният кредит не е бил обслужван са: от 01.06.2019 г. до 01.10.2019 г. вкл. и от 01.10.2019 г. до 01.07.2020 г. вкл. Към 19.07.2020 г. редовно изискуемата падежираля главница е в размер на 5869.63 лв., а предсрочно изискуемата от 02.07.2020 г. главница е в размер на 85671.94 лв., или общо непогасената главница е 91541.57 лв. Дължимата мораторна лихва, начислена за периода от 02.01.2020 г. до 19.07.2020 г. е 682.80 лв. Непогасените такси са в общ размер 197.50 лв., в това число: такси за обслужване на разплащателната сметка за периода от 01.11.2019 г. до 01.07.2020 г. – 31.50лв., абонаментна такса за пакет “SMS известяване” – 5 лв., такса за администриране на просрочен от 121 до 150 дни кредит – 27 лв., такси за администриране на просрочен от 151 до 180 дни кредит – 64 лв. и такси за администриране на просрочен над 180 дни кредит – 70 лв. В експертизата е посочено, че приложеният от банката погасителен план, съвпада с този, представен от ответника от дата 29.07.2017 г. При това положение, с оглед договореното в чл. 21, ал. 1 от договора, че при непогасяване в уговорения срок на една или повече вноски по кредита, банката има право да обяви кредита за изцяло или частично предсрочно изискуем, са налице предпоставките целият кредит да бъде обявен за предсрочно изискуем от страна на банката.

Спори се по делото дали на ответника е обявена предсрочната изискуемост на кредита, според изискването на чл. 60, ал. 2 от ЗКИ и даденото разрешение в т. 18 на ТР № 4/2013 г. от 18.06.2014г. на ОСГТК на

ВКС. В т. 18 ТР№4/13 г. от 18.06.2014 г. ОСГТК на ВКС е прието, че по силата на чл. 60, ал. 2 ЗКИ, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК, когато „кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем” поради неплащане на една или повече вноски. Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл. 20а, ал. 2 от ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл. 60, ал. 2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването □. Както бе посочено, в случая обективните факти са настъпили. Съдът намира, че предсрочната изискуемост е обявена надлежно на ответника. Връчването на писмото на банката е извършено чрез ЧСИ, с оглед компетентността на частните съдебни изпълнители да връчват извънпроцесуална документация, произтичаща от чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ. Съгласно тази разпоредба, частният съдебен изпълнител може да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, а по разпореждане на съда - съобщения и призовки по граждански дела. В чл. 43 ЗЧСИ е предвидено, че ЧСИ може да възложи на определен служител в неговата кантора да връчва призовки, съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37 - 58 ГПК. В настоящия случай при връчване на поканата до длъжника призовкарят при ЧСИ е удостоверил, че е извършил само две посещения - на 15.06.2020 г. и 17.06.2020 г. и повече не е търсил адресата, тъй като е събрал достатъчно данни, че същият не живее на посочения адрес и е приел, че е налице изключението по чл. 47, ал.1, изр. 4 от ГПК. За да приложи това изключение връчителят следва да е събрал на първо място изрични данни, че ответникът не живее на адреса, като в същото време това следва да е удостоверено с посочване на източника на тази информация в съобщението. Настоящият състав приема, че изискванията на закона са изпълнени. В оформената за

извършеното действие разписка от връчителя са удостоверени надлежно обстоятелствата, налагащи необходимостта от залепване – адресатът не е открит, събрани са сведения от И.М. – домоуправител на входа, че лицето не живее на адреса, съответно уведомлението е залепено на входната врата. Съдът не кредитира в цялост показанията на свидетелката М. като част от тях са нелогични, неубедителни и противоречиви, доколкото призовкарят оформил разписката няма как да разполага с имената □, да знае, че тя е домоуправител на входа, както и в коя държава пътува ответника. Поради изложеното, възражението на ответника, че ищецът не е упражнил надлежно правото си да обяви процесния кредит за предсрочно изискуем се явява неоснователно. Предсрочната изискуемост е обявена на длъжника надлежно на 02.07.2020 г. - преди подаване на заявлението по чл.417 от ГПК.

По отношение размера на исовете: според приетото тълкуване в ТР №3/17 от 27.03.2019г. по т.д.№3/2017г. на ОСГТК на ВКС-т.2 размерът на вземането при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума (главницата) и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането. За периода до настъпване на предсрочна изискуемост размерът на вземането се определя по действалия до този момент погасителен план. В случая, предвид факта на извършени плащания за погасяване на задължения по процесния кредит след подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение, от заключението на ССЕ се установява, че задълженията по кредита към датата на изготвяне на експертизата – 26.11.2021 г. са както следва: главница в общ размер – 88312.98лв. /в която се включва и сумата 418.73лв.-погасена по реда на принудителното изпълнение/, такси в общ размер – 197.50 лв. /извод по задача №2/. Ето защо и предявения частичен иск за сумата 60000 лв. - главница за периода 01.10.2019 г. - 19.07.2020 г., от общо дължими 91541.57, както и този за сумата 197.50лв. - такси за периода 02.10.2019г. - 19.07.2020г., ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането, се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени.

Съгласно т. 12 от цитираното ТР, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното

производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство. С оглед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноси за заповедното производството: 1203.95лв. - държавна такса и 1719.56 лв. адвокатско възнаграждение, както и за настоящето производство - държавна такса 1246.05 лв. и депозит за вещо лице – 450 лв., съгласно представен списък по чл.80 ГПК/л.179/.

По тези съображения, Окръжният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на **Н. ИВ. ЕР.,** ЕГН *****, от *****, съществуването на вземане на „**ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ**“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. Околовръстен път № 260, представлявано от Д. Ш. и П. Д., за сумите: **60000 лв.** – главница за периода 01.10.2019 г. - 19.07.2020 г., **частично** от общо дължимата 91541.57лв. , както и сумата **197.50 лв.** - такси за периода 02.10.2019 г. - 19.07.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 417 от ГПК - 22.07.2020 г. до окончателното изплащане, по договор № HL78561/20.10.2016г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 3022/2020 г. по описа на РРС.

ОСЪЖДА Н. ИВ. ЕР., ЕГН *****, от ***** да заплати на „**ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ**“ АД, ЕИК 000694749, сумата 1203.95 лв. - държавна такса и 1719.56 лв. адвокатско възнаграждение за заповедното производство по ч.гр.д. № 3022/2020 г. по описа на РРС, както и разносните за настоящето производство - държавна такса 1246.05 лв. и депозит за вещо лице – 450 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред **АПЕЛАТИВЕН СЪД-ВЕЛИКО ТЪРНОВО.**

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____